

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(4. huhtikuuta 2002)

Komissio on tietoinen siitä, että jotkin jäsenvaltiot ovat arvopaperisoineet tulevia tulojaan erityisiä rahoitusinstrumentteja käyttäen.

Jäsenvaltioiden tilastoasiantuntijoista koostuva työryhmä tutkii parhaillaan tätä kysymystä nykyisten sääntöjen perusteella ja esittää raha-, rahoitus- ja maksutasetilastokomitealle suosituksen sopivaksi kirjaustavaksi, joka on Maastrichtin sopimuksen velkamääritelmien mukainen.

Julkisen velan laskentamenetelmään ei ole suunnitteilla muutosta.

Käytettävissä olevien tietojen perusteella komissio ei katso, että toteutetut toimet vaikeuttaisivat budjettipolitiikan yhteensovittamista tai johtaisivat julkisen talouden heikentymiseen.

Vakaus- ja kasvusopimus on osoittautunut tehokkaaksi välineeksi budjettipolitiikan yhteensovittamisessa, joka saa aikaan välttämättömän makrotalouden vakauden. Tämä puolestaan edistää kasvua ja työllisyyttä keskipitkällä ajalla.

(2002/C 172 E/204)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0384/02

esittäjä(t): Bernard Poignant (PSE) komissiolle

(21. helmikuuta 2002)

Aihe: Kiinan liittyminen Maailman kauppajärjestöön ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen

Viime lokakuussa Strasbourgin täysistunnossa Euroopan parlamentti hyväksyi Per Gahrtonin mietinnön Kiinan liittymisestä Maailman kauppajärjestöön (A5-0366/2001). Kiinan ottamista mukaan WTO:hon voidaan pitää vain suotuisena kehityksenä. Tähän mennessä arvioituna liittymisen vaikutukset kiinalaisten elämään ovat pelkästään positiivisia. Kysymyksen esittäjä olettaa, että myös Pekingin esittäminen vuoden 2008 olympialaisten kisapaikaksi on jatkoa samalle kehitykselle.

Kuitenkin kansalaisemme ovat huolestuneita. Kiinan kommunistisen hallituksen hyväksyminen osaksi kansainvälistä piiriä ei oikeuta hallituksen päivittäisten ihmisoikeusrikkomuksien unohtamista: kuolemanrangaistukset, kidutus, mielivaltaiset vankeusrangaistukset jne. eivät ole harvinaisia.

Jos Kiina liittyy WTO:n järjestelmään, sen täytyy mukautua sääntöihin. Yksi niistä koskee vuoden 1947 tullitariffeja ja kauppaa koskevaa yleissopimusta (GATT), jonka 20 artikla käsittelee sopimuksen poikkeuksia, erityisesti vankiloissa valmistettujen tuotteiden tuontia.

Lukuisat kiinalaiset on tuomittu pakkotyöhön ja on näin velvoitettu valmistamaan tuotteita vientiä varten.

Euroopan unionin on oltava valppaana tässä asiassa. Miten komissio aikoo toimia tämän asian suhteen?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(18. maaliskuuta 2002)

Komissio jakaa täysin arvoisan parlamentin jäsenen huolen pakko- ja vankityövoiman käyttämisestä.

Ihmisoikeuksien kunnioittaminen, mihin sisältyvät myös keskeiset työntekoa koskevat normit, on kaiken kaikkiaan yksi komission ensisijaisista tavoitteista. Komission tiedonannossa ”Perustyönormien edistäminen ja työmarkkina- ja sosiaalipolitiikan ohjausjärjestelmän kehittäminen maailmanlaajuistumisen yhtey-

dessä⁽¹⁾” esitettiin kattava strategia perustyönormien edistämiseksi maailmanlaajuistumisen yhteydessä. Strategiassa ehdotetaan toimia kansainvälisellä ja Euroopan tasolla, kaikissa ulkosuhteissa sekä Kansainvälisen työjärjestön puitteissa perustyönormien soveltamisen varmistamiseksi.

Kauppapolitiikan osalta tiedonannossa ehdotetaan kannustavaa lähestymistapaa, jossa vahvistettaisiin yleiseen tullietuusjärjestelmään (GSP) kuuluvaa sosiaalisten kannustimien järjestelmää. Neuvosto hyväksyi tarkistetun GSP-järjestelmän joulukuussa 2001 ja vahvisti siten tämän lähestymistavan.

Mitä tulee tarkemmin vankityövoiman käyttöön, arvoisa parlamentin jäsen viittaa aivan aiheellisesti tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen XX artiklaan, joka tarjoaa mahdollisuuden toimenpiteisiin vankityövoiman käyttöä vastaan. Kiinan liittyminen Maailman kauppajärjestöön (WTO) lisää avoimuutta vankityövoiman käyttöä koskevien kauppakäytäntöjen osalta. Komissio seuraa tilannetta Kiinassa WTO:n määräysten valossa ja ryhtyy tarvittaessa aiheellisiin toimiin.

⁽¹⁾ KOM(2001) 416 lopullinen.

(2002/C 172 E/205)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0404/02

esittäjä(t): **Cristiana Muscardini (UEN), Roberta Angelilli (UEN), Sergio Berlato (UEN), Roberto Bigliardo (UEN), Sebastiano Musumeci (UEN), Antonio Mussa (UEN), Mauro Nobilia (UEN), Adriana Poli Bortone (UEN), Franz Turchi (UEN) ja Mariotto Segni (UEN) komissiolle**

(21. helmikuuta 2002)

Aihe: Belgialaista eläkettä saavat Italian kansalaiset

Belgiassa työskennelleet Italian kansalaiset, jotka ovat palanneet kotimaahansa ja saavat Belgian viranomaisten myöntämää työkyvyttömyys- ja/tai vanhuuseläkettä, joutuvat odottamaan pitkään ja käymään läpi useita hankaluuksia saadakseen eläkkeensä.

Belgialainen pankki, joka hoitaa maksuliikennettä, lähettää pankkisiirrot Italian keskuspostiin Roomaan.

Roomasta postisiirrot lähetetään eri puolille Italiaa, mikä viivästyttää huomattavasti maksuja ja lisää ryöstön vaaraa vanhuksille, jotka joutuvat menemään postikonttoreihin vastaanottamaan rahansa.

- Voiko komissio saattaa italialaisten eläkeläisten tilanteen samanlaiseksi kuin Portugalista, Ranskasta, Hollannista, Saksasta, Luxemburgista tai jopa Marokosta tulevilla eläkeläisillä, jotka saavat suoraan belgialaisesta pankista eläkkeensä?
- Voiko komissio toimia viipymättä varmistaakseen tasa-arvoisen kohtelun kaikille Euroopan eläkeläisille ja estää Italian kansalaisten syrjinnän?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(21. maaliskuuta 2002)

Komissio huomauttaa arvoisille parlamentin jäsenille, että etuudensaajille maksettavat sosiaaliturvaetuudet suoritetaan neuvoston asetuksen (ETY) N:o 574/72⁽¹⁾ säännösten mukaan joko suorana maksuna tai yhteyselimen välityksellä. Asetuksen liitteessä 6 eritellään menettelyt, jotka kunkin jäsenvaltion maksajana olevat laitokset ovat valinneet etuuksien suorittamista varten. Belgia on liitteen mukaan valinnut etuuksien suoran maksun.

Asetuksessa ei kuitenkaan säädetä, millä tavoin suora maksu on suoritettava. Maksu voidaan siis hoitaa myös postisiirtona.